

at beholde hele deres nuværende Politi saa at man vilde faae langt mere Politi end man behøvede. Er dette Tanken, tør jeg imidlertid forudsætte, at det ærede Mindretal ikke rigtig til Gavn har gjenmeentænt Betragtningerne i Udvalgets Flertals Betænkning. At denne Bestemmelse er kommen ind, er ganske naturlig. Sagen er nemlig den, at Statspolitiet skal ikke overtage al Polititjeneste; det skal overtage, hvad der vedrører Opgavespolitiet og Sikkerhedspolitiet; men foruden dette er der forskellige Politiopgaver, som det maa være Kommunens Sag at løse, saaledes Torve-, Sundhedspoliti og forskellige andre Opgaver. Tager vi nu Landet, saa maa man erindre, hvilke de Politiopgaver ere, som foreligger for de forskellige Kommuner. Alt det Politi paa Landet, som lønnes af Amtene, har kun de to nævnte Opgaver, som skulle gaa over til Statspolitiet. Dette Politi kan derfor altsammen bortfalde, undtagen maaske i Omegnen af Kjøbenhavn, hvor de ogsaa kan have nogle kommunale Opgaver. Da vi ikke tør udtale noget Afgjørende i saa Henseende, have vi for Sikkerheds Skyld optaget en Bestemmelse om, at Afskaffelsen af Landpolitiet i Omegnen af Kjøbenhavn, skal bero paa Justitsministeriet. Andersteds paa Landet har man af Kommunalpolitiet i ethvert Fald ikke andet end det, som repræsenteres ved Sognefogderne. Anderledes forholder det sig med Kjøbstæderne. Her skal der drages en Grændse mellem Kommunal- og Statspolitiet. Det maa være Justitsministerens Opgave at gjøre dette. For nu at være sikker paa, at man ikke, naar man i Kjøbstæderne afskaffer det overflødige Politi, skal søge at læsse de kommunale Politiopgaver over paa Statspolitiet — man maa huske paa, at Borgmester og Politimester er samme Person — er der indsat den Bestemmelse, at Justitsministeren skal fastsætte, hvor meget af det gamle Politi, der skal blive tilbage som Minimum til at bestride den kommunale Polititjeneste. Men selvfølgelig har man forudsat, at en meget stor Del af Kjøbstadpolitiet vil forsvinde; jeg er, som alt anført, overbevist om — og jeg tror dog at have nogen Kjendskab til den Ting — at Kjøbstæderne ville slippe med i det Høieste at beholde Halvdelen af den nuværende Politistyrke. Derfor vil den Afgang, som her vil finde Sted, bevirke, naar jeg tager Landpolitiet og Halvdelen af Politiet i Kjøbstæderne, at det Tal, hvormed det kommunale Politi og Statspolitiet tilfammen vil overflige det nuværende civile Politi, ikke vil naae 400 Mand, altsaa vil blive ca. 250 Mand mindre end det nuværende civile Po-

liti sammenlagt med Gendarmeriet. — Med disse Bemærkninger kommer jeg ganske naturlig ind paa Spørgsmaalet om Normen for Antallet af Betjentene i det nye Politi. Jeg skal herom henvise til Betænkningen. Vi have ment, at det burde sættes til 1 Politibetjent for hver 3,000 Mennesker paa Landet og 1 Betjent for hver 1,200 Mennesker i Kjøbstæderne. Der er i det andet Thing blevet indbragt et Lovforslag, som blandt Andet beskæftiger sig med Omordningen af Politivæsenet, og som tillige indeholder Bestemmelser om Politibetjentenes Talrigbed. Det foreslaar, at der skal være 1 Betjent for hver 5,000 paa Landet og 1 for hver 1,500 i Kjøbstæderne, altsaa et noget mindre talrigt Politi; det vil blive omtrent 240 Mand mindre end efter vort Forslag. Jeg maa dertil imidlertid bemærke, at jeg er overbevist om, at et saadant Antal Betjente vilde være for lille. Men der er ogsaa den store Forskel mellem de to Forslag at efter det i det andet Thing fremsatte Lovforslag skulle Betjentene kun beskæftige sig med den daglige Polititjeneste og være bundet til Jurisdiktionen. Det nye Politi, som vi foreslaa, skal derimod tillige gjøre Tjeneste i ekstraordinære Forhold, uden at være bundet til Jurisdiktionen. Men denne forøgede Tjeneste maa naturligvis forøge forøget Mandstab, og det saa meget mere, som man ellers vilde være udsat for, naar man paa et Sted blev nødt til at samle flere Politibetjente, da at blotte andre Steder for stærkt. Det Lovforslag, som er fremskommet i det andet Thing, opstiller ogsaa ved Siden af det civile Politi, et Statspolitiet for ekstraordinære Omstændigheder, nemlig et Gendarmerikorps paa 50 Mand. Men skal man have et Gendarmerikorps for den ekstraordinære Tjeneste, saa er 50 Mand aldeles utilstrækkelig. Hvorledes skal de anvendes? Skal de fordeles omkring paa Landet, vilde det blive en Gendarm paa hver 15 □ Mil. Skal de ligge samlede paa eet Sted, veed jeg ikke, hvorledes disse 50 Gendarmere skal kunne gjøre Tyldest, f. Ex. naar de laa i Kjøbenhavn og skulle benyttesovre i Jylland eller ombendt. Vil man have et Statspolitiet ved Siden af det gamle Politi, maa det være langt talrigere end 50 Mand. Derfor er det Forslag, som vi stillede, det, som giver det bedste og billigste Resultat. — Efter at have fremhævet de omhandlede to Hovedpunktter skal jeg gjøre nogle Bemærkninger med Hensyn til de enkelte Paragrafer. Det er ikke Meget jeg har at anføre, idet de fleste af Paragraferne ere gennemgaaede i Betænkningen. Det er kun ganske faa Bemærkninger, jeg har at knytte til dem. F